

ISTORIA NATURISMULUI

Naturismul așa cum îl știm astăzi este vechi de doar un secol. Nuditatea în grup a existat, totuși, de la începutul timpului. Strămoșii noștri îndepărtați trăiau dezbrăcați, acoperindu-se în piei de animale doar atunci când vremea o cerea. Jocurile olimpice antice se practicau nud. Spartanii practicau sportul nud. Cuvântul grecesc “gymnos” (nud) a fost originea cuvântului “gymnasium” (locul de antrenament nud). Romanii au construit băi publice în orașele imperiului, unde nuditatea totală era necesară. Celții intrau în luptă dezbrăcați. Nimic din toate acestea nu constituia naturism organizat, dar, în afară de războinicii celți, acești oameni erau dezbrăcați atunci când circumstanțele o cereau și această nuditate nu șoca pe nimeni. Trebuie doar să privim arta antică a Imperiului Roman sau a Orientului Mijlociu pentru a vedea cât de normală era nuditatea.

Sosirea creștinismului la Roma a anunțat o nouă eră a modestiei. Nuditatea a fost și a devenit tabu în cadrul religiilor “cărții”: creștinismul, iudaismul și islamul. Primele crucifixe îl înfățișau nud pe Hristos până în secolul al VI-lea, când biserica a ordonat acoperirea zonei inghinale. Botezul se practica nud, pe modelul primelor botezuri, până în secolul al VIII-lea.

Între secolele al II-lea și al IV-lea, o sectă creștină numită Adamiții a practicat nudismul “sfânt” în Africa de Nord. Scopul lor era un Rai pe Pământ în imaginea lui Adam și a Evei înainte de căderea în păcat. Ei trăiau dezbrăcați, respingeau căsătoria, practicau iubirea liberă și evitau munca. Dispărând după secolul al IV-lea, secta a reapărut în Europa în secolul al XIII-lea în Boemia, Austria și Flandra.

În 1372, Jeanne Daubenton a fost arsă de vie în Place de Grève din Paris. Ea era o membră a Turlupinilor, o sectă inspirată de Adamiți. Turlupinii practicau nudismul și comunismul, fiind parte a mișcării spiritului liber care s-a dezvoltat în Evul Mediu. Excomunicați ca eretici de către Papa Grigorie al XI-lea, au fost apoi acuzați de regele Charles V al Franței de destabilizarea ordinii sociale. Acesta a desființat secta și a condamnat anumiți membri la moarte.

La sosirea lor în Lumea Nouă în 1492, spaniolii au găsit o populație care adesea trăia nud, perfect explicabil în climatul cald din America Centrală. Într-un efort de a le "salva sufletele", spaniolii i-au îmbrăcat pe nativi și i-au convertit cu forța la catolicism. Japonezii s-au îmbăiat nud în băi termale de aproape o mie de ani. Astăzi rar se găsesc băi mixte dar, în sectoarele din băi destinate bărbaților sau femeilor, aceștia practică o formă de nuditate care seamănă cu propriul nostru concept de naturism, unde diferite generații socializează într-o atmosferă de relaxare și convivialitate.

În timpul secolului al XIX-lea – era victoriană – modestia și-a atins culmea. La sfârșitul secolului, un sfert din populația lumii făcea parte din Imperiul Britanic. Bieții nativi din întregul imperiu, care trăiau dezbrăcați și încă nu îl descoperiseră pe Iisus, au fost obligați să poarte veșminte britanice, în pofida diferenței enorme de temperatură.

Niciuna dintre aceste societăți nu practica naturismul; ei trăiau în armonie cu natura. Indienii americani, locuitorii insulelor din Pacific și aborigenii australieni purtau puțin sau nimic, în funcție de vreme. Locuitorii insulelor de ambele sexe au practicat surfingul nud până la sosirea modestiei occidentale.

O reacție împotriva victorianismului a început înainte de sfârșitul secolului al XIX-lea. Primul club naturist a fost creat în India în 1891, cu doar trei membri, Charles Edward Gordon Crawford și doi frați, Andrew și Kellogg Calderwood. Filozofia naturistă s-a născut în Germania cu FKK (Freikörperkultur (Cultura Corpului Liber)) la

începutul secolului al XX-lea, ulterior răspândindu-se în Franța și Regatul Unit. Naturismul a fost asociat cu un stil de viață pur – soare, aer curat, sport practicat în aer liber și, adesea, vegetarianism și abținere de la alcool. Naturismul a sosit în Statele Unite și Canada în anii '30.

Primele cluburi naturiste erau societăți secrete, în spatele unor ziduri înalte. Membrii nu discutau despre acestea în afara cluburilor, iar în revistele naturiste numele de familie nu erau niciodată publicate. Bărbații singuri erau refuzați ca membri, iar potențialii membri erau supuși unor interviuri riguroase înainte ca cererea lor să fie acceptată... sau nu.

În Franța, în 1931, Gaston și André Durville au deschis Heliopolis, cel mai vechi sat naturist din Europa, pe insula mediteraneană Île du Levant. Pe coasta Atlanticului, la nord de Bordeaux, CHM-Montalivet, prima stațiune naturistă reală, a fost deschisă în 1950. A fost urmată în 1975 de Euronat, cel mai mare sat naturist din Europa. Sfârșitul anilor '60 a adus construcția satului naturist din Cap d'Agde, care a atras naturiști din întreaga lume.

La cel de-al treilea Congres Mondial Naturist, organizat între 22 și 23 august 1953 în CHM-Montalivet, au fost puse bazele Federației Naturiste Internaționale, care reunește organizații naturiste la nivel mondial. Cultura hippy din anii '60 și '70 a contribuit la o acceptare mai largă a naturismului. Numărul de plaje nudiste a crescut și tot mai mulți oameni au devenit practicanți. "Societățile secrete" își trăiau ultimele zile; o nouă generație dorea să trăiască un tip de naturism fără bariere, deschis tuturor. În anumite țări, în special în Danemarca, aproape toate plajele au primit statutul de "liberă". Astfel s-a născut naturismul liber. O persoană nu mai era obligată să fie membră a unei federații pentru a se numi naturist. Mișcarea naturistă a evoluat în sensul că nu mai exista doar un tip de naturism; oamenii erau liberi să trăiască naturismul așa cum doreau, tot anul înăuntru și afară sau doar la soare în timpul verii. Cu

toate acestea, această evoluție a determinat un anumit declin; într-un efort de a atrage mai mulți membri, multe cluburi și stațiuni au renunțat la regula “nudității totale”. Din fericire, alte stațiuni insistă asupra unor reguli stricte care trebuie respectate.

Un fenomen care a apărut în ultimii ani este utilizarea nudității în demonstrații. Timp de mai mulți ani, PETA a folosit imagini ale unor persoane dezbrăcate, deseori celebrități, pentru a protesta împotriva comerțului cu blană. La “World Naked Bike Ride” participanții sunt dezbrăcați pentru a sublinia fragilitatea bicicliștilor pe drumuri, în fața mașinilor, motocicletelor și a poluării.

Deci, care este viitorul naturismului? Am parcurs un drum lung de la imaginile naturiștilor de la începutul secolului al XX-lea, care erau toți zei pe Pământ; astăzi, naturismul este deschis tuturor și în adevăratul spirit al mișcării, nimeni nu este judecat pentru defectele sale fizice. Dezbrăcați, ne prezentăm așa cum suntem. Fără această barieră de material, nu avem nimic de ascuns și suntem, probabil, mai deschiși cu prietenii noștri naturiști decât cu prietenii textiliști. Dacă vom putea continua să trăim o formă pur socială a naturismului, fără context sexual, viitorul este luminos.

Federațiile naturiste încurajează oamenii să fie deschiși în privința naturismului, să vorbească despre acest lucru cu anturajul. Multe persoane decid să încerce naturismul atunci când află că un prieten, rudă sau coleg îl practică. Și fiind deschiși despre acest subiect cu anturajul nostru “textilist”, adesea constatăm că nu suntem singuri!

Naturismul în România

În perioada anilor '30, sociologul și scriitorul Dimitrie V. Barnoschi (21 septembrie 1884, Țigănași, județul Iași – 29 mai 1954, București) a popularizat naturismul printr-o serie de conferințe publice, fiind și autorul volumului "Nudismul". Activismul său în favoarea filozofiei naturiste l-a adus însă în atenția organizațiilor de extremă-dreaptă ale vremii care au încercat să-l intimideze.

În perioada regimului comunist, naturismul / nudismul a fost practicat în mai multe stațiuni de pe litoral ce aveau secțiuni de plajă special amenajate în acest scop. În mod paradoxal, după Revoluția din 1989, locațiile destinate practicării naturismului au fost lăsate în degradare și multe au fost desființate. În această perioadă comunitatea naturistă nu a avut o formă organizată în România, în pofida unor încercări eșuate.

Prin sentința din 25 ianuarie 2018, Tribunalul Cluj admite cererea Asociației Ronaturism și îi acordă personalitatea juridică. ARN devine astfel prima organizație destinată să apere interesele și să reprezinte comunitatea naturaliștilor/nudiștilor din România.